

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

Ulica grada Vukovara 70, 10000 Zagreb

(adresa nadležne jedinice)

28-11-2018

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE

KLASA:

UR. BROJ:

Nadležni trgovački sud _____

Poslovni broj spisa _____

PRIJAVA TRAZBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE

OIB: 84397956623

Adresa / sjedište

A. Mihanovića 3, 10000 Zagreb

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

TEHNIKA d.d.

OIB: 73037001250

Adresa / sjedište

Ulica grada Vukovara 274, 10000 Zagreb

PODACI O TRAZBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

Potraživanje naknade štete temeljem pravomoćne presude Općinskog suda u Novom Zagrebu, posl.broj: P-4464/15 od 08.prosinca 2015.

Iznos dospjele tražbine 285.125,92 kn

Glavnica 108.639,87 kn

Kamate 176.486,05 kn

Iznos tražbine koja dopijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka
_____ (kn)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

-presuda Općinskog suda u Novom Zagrebu, posl.broj: P-4464/15 od 08.prosinca 2015.

-presuda Županijskog suda u Zagrebu, Posl.broj: GŽ-187/16 od 24.05.2017.

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA / NE za iznos _____ (kn)

Naziv ovršne isprave
_____

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje ODRIČEM / NE ODRIČEM

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

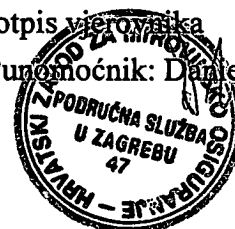

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

Mjesto i datum

Zagreb, 26.11.2018.

Potpis vjerovnika
HZMO Punomoćnik: Daniela Boban

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U NOVOM ZAGREBU
Novi Zagreb - Istok, Turinina 3

29/718 J.KL.
Posl. br. 8 P-4464/15-40
12.11.2015.

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE
PODRUČNA SLUŽBA U ZAGREBU
Zagreb, Tvrtkova 5

Primljeno:	09. 12. 2015	11
Klasifikacija:	140-01/08-29/718	Podnica
Podzastupnik:	434-16-48	Jednost

U IME REPUBLIKE

PRESUDA

MAJA KIPSON
KONTROLOR

Općinski sud u Novom Zagrebu, po sutkinji Ilijani Petyo, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Središnja služba, Zagreb, Mihanovićeve 3, OIB 84397956623, protiv tuženika Tehnika d.d., Zagreb, Ulica grada Vukovara 274, OIB 73037001250, radi isplate, nakon zaključene glavne i javne rasprave održane dana 23. studenog 2015. u prisutnosti pun. tužitelja Josipe Klišanin i pun. tuženika Gordane Vukušić Petras, dana 8. prosinca 2015.

presudio je

I Nalaže se tuženiku Tehnika d.d., Zagreb, Ulica grada Vukovara 274, OIB 73037001250 isplatiti tužitelju Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, Središnja služba, Zagreb, Mihanovićeve 3, OIB 84397956623, iznos od 108.639,87 kn sa zateznim kamatama prema stopi određenoj čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate za razdoblje do 31. prosinca 2007., za razdoblje od 1. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, i za razdoblje od 1. kolovoza 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje je prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, tekućim na:

- iznos od 4.977,17 kn od 3. srpnja 2000. do isplate,
- iznos od 4.021,39 kn od 3. srpnja 2000. do isplate,
- iznos od 25.074,05 kn od 9. srpnja 2002. do isplate,
- iznos od 23.441,42 kn od 7. svibnja 2004. do isplate,
- iznos od 36.231,13 kn od 8. studenog 2007. do isplate,
- iznos od 14.894,71 kn od 25. studenog 2008. do isplate, sve u roku od 15 dana.

II Odbija se preostali dio tužbenog zahtjeva za kamatu na iznos od 25.074,05 kn u razdoblju od 31. svibnja 2002. do 8. srpnja 2002.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi navodi da je osiguranik tužitelja Franjo Veselčić doživio dana 26. lipnja 1975. povredu na radu kao djelatnik tuženika, te da mu je rješenjem broj IN-518419 od 13. srpnja 1977. priznato pravo na invalidsku mirovinu za invalidnost koja je uzrokovana štetnim događajem. U razdoblju do 1. ožujka 1996. do 30. lipnja 1999. na ime invalidske mirovine isplatio je iznos od 55.203,77 kn, a kako je omjer suodgovornosti za štetni događaj utvrđen u omjeru 80/20% to potražuje isplatu iznosa od 44.163,01 kn koji iznos predstavlja štetu. Tužitelj

je u mirnom postupku zahtjevom od 20. lipnja 2000. zatražio od tuženika da mu naknadi štetu koji zahtjev je zaprimio 3. srpnja 2000., ali tuženik nije naknadio štetu. Odgovornost tuženika utvrđena je presudama Okružnog privrednog suda u Zagrebu broj P-21238/88 od 3. ožujka 1993., broj P-10509/86 od 13. studenog 1986., P-8153/83 od 7. veljače 1984., i presudom Općinskog suda u Zagrebu broj Pn-6897/94 od 15. ožujka 2000. Stoga traži isplatu iznosa od 44.163,01 kn s kamatom od 3. srpnja 2000. do isplate.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti, ističe prigovor zastare za razdoblje od 1. ožujka 1996. do 29. siječnja 1998. Smatra da tužitelj ne dokazuje da je navedene iznose doista i platio svom osiguraniku te osporava potraživanje troškova MIO za koje ne zna na što se odnose.

Podneskom od 9. srpnja 2002. tužitelj je povisio tužbeni zahtjev tako da sada potražuje i isplatu za razdoblje od 1. srpnja 1999. do 31. siječnja 2002., u kojem navodi da je na ime invalidske mirovine isplatio ukupno 48.276,85 kn koji umanjuje za 20% što je utvrđeni omjer suodgovornosti i iznosi 38.621,48 kn.

Dana 10. svibnja 2004. tužitelj je podneskom povisio tužbeni zahtjev za razdoblje od 01. veljače 2002. do 29. veljače 2004. u kojem je isplaćen iznos od 40.886,01 kn, uz umanjeno za omjer suodgovornosti 20%, povisuje tužbeni zahtjev za iznos od 32.708,80 kn.

Dana 8. studenog 2007. tužitelj je podneskom povisio tužbeni zahtjev navodeći da je u razdoblju od 1. ožujka 2004. do 30. rujna 2007. isplatio invalidsku mirovinu u iznosu od 92.908,23 kn, uz umanjeno 20%, 74.326,58 kn.

Podneskom do 25. studenog 2008. povisuje tužbeni zahtjev za razdoblje od 1. listopada 2007. do 31. listopada 2008. u kojem je isplaćen iznos na ime invalidske mirovine od 31.424,14 kn, uz umanjeno za 20%, 25.139,31 kn.

U postupku je bila donesena presuda broj P-1021/01 dana 20. studenog 2009. kojom je usvojen u cijelosti tužbeni zahtjev tužitelja na isplatu iznosa od ukupno 214.959,18 kn sa zateznom kamatom na pojedine iznose, s tim da je povodom žalbe tuženika, ista bila potvrđena presudom Županijskog suda u Zagrebu broj GŽ-6754/10 od 13. studenog 2012. Povodom revizije tuženika Vrhovni sud RH je rješenjem broj Rev-x-456/14 od 23. rujna 2014. ukinuo obje presude i predmet vratio na ponovno suđenje prvom stupnju.

Tužitelj je u podnesku od 5. listopada 2015. naveo da njime uređuje tužbeni zahtjev na način da prvoutuženo razdoblje skraćuje tako da potražuje isplatu u periodu od 1. srpnja 1998. nadalje, s obzirom na zastaru potraživanja na ranije razdoblje, te da od 1. siječnja 1999. nadalje potražuje razmjerni iznos isplaćenih mirovina prema Zakonu o mirovinskom osiguranju (NN 102/98), da je ujedno iz tih obračunskih razdoblja umanjio iznose za prethodno dodane troškove službe MIO, i da su svi ukupno potraživani iznosi po obračunskim razdobljima umanjeno su za postotak od 20% koliki je doprinos Franje Veselčića u vlastitoj šteti.

Konačno postavljenim tužbenim zahtjevom traži isplatu iznosa od ukupno 108.639,87 kn sa zateznim kamatama tekućim na iznos od 4.977,17 kn od 3. srpnja 2000. do isplate, na iznos od 4.021,39 kn od 3. srpnja 2000. do isplate, iznos od 25.074,05 kn od 31. svibnja 2002. do isplate, iznos od 23.441,42 kn od 7. svibnja 2004. do isplate, iznos od 36.231,13 kn od 8. studenog 2007. do isplate, iznos od 14.894,71 kn od 25. studenog 2008. do isplate.

Napominje se da se u odnosu na povišenje tužbenog zahtjeva u podnesku 28. ožujka 2008. tuženik takvoj preinaci nije mogao protiviti, jer prema odredbi čl. 191. st. 2. ZPP, ako se preinačuje tužba tako da se, zbog okolnosti koje su nastale nakon podnošenja tužbe, zahtjeva iz iste činjenične osnove drugi predmet ili novčanu svotu, takvoj preinaci se tuženik ne može protiviti, a u konkretnom slučaju ovdje se radi o utuživanju isplaćenih iznosa invalidske mirovine koji zahtjev je postavljen iz iste činjenične osnove, a zbog okolnosti nastalih nakon podnošenja tužbe jer se radi o isplatama nakon podnošenja tužbe.

U postupku su provedeni sljedeći dokazi: uvid u prijavu o nesreći na poslu i priležeci zapisnik, zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka, odluku Osnovnog suda udruženog rada u Zagrebu broj S-756/78, rješenje RFMIORH od 13.07.1977., obračune isplate, zahtjev od 20.06.2000., dostavnicu, presudu Okružnog privrednog suda u Zagrebu broj P-8153/83 od

07.02.1984., presudu na osnovi priznanja broj P-10509/86 od 13.11.1986., presudu Okružnog privrednog suda Zagreb broj P-21238/88 od 03.03.1993., presudu Općinskog suda u Zagrebu broj Pn-6897/94 od 15.03.2000., ispis izvršenih plaćanja, obračune, izračune razmjernog iznosa invalidske mirovine.

Između stranaka nije sporna odgovornost tuženika u omjeru od 80% zbog nesreće na radu koju je osiguranik tužitelja Franjo Veselčić doživio na radu kod tužitelja kao njegov djelatnik, a kako to i proizlazi iz odluke Osnovnog suda udruženog rada u Zagrebu broj S-756/78 od 6. prosinca 1979.

Štetni događaj je nastao u vrijeme kada je bio na snazi Zakon o mirovinskom osiguranju (NN 26/83, 5/86, 42/87, 34/89, 57/89, 4790, 9/91, 26/93, 96, 93, 44/94, 59/96, dalje ZMIO), s tim da su isplate bile izvršene i nakon što je stupio na snagu novi Zakon o mirovinskom osiguranju (NN 102/98, 127/00, 59/01, 147/02, 117/03, 30/04, 177/04, 92/05, 43/07, 39/07, dalje ZMO) dana 6. kolovoza 1998. s primjenom od 1. siječnja 1999.

Tužitelju pripada pravo na naknadu štete u visini koja se utvrđuje prema odredbama zakona koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štete, a ne zakona koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štetnog događaja.

Predmetna šteta tužitelju je nastala sukcesivno svakom mjesečnom isplatom mirovine, pa je svaka isplata za tužitelja predstavljala novu štetu, te se visina naknade te štete treba utvrđivati na temelju zakona koji je važio u vrijeme njezinog nastanka.

Visina naknade štete od 1. siječnja 1999. treba se utvrditi primjenom čl. 160 st. 5 ZMO, što znači da se visina naknade štete prema odredbama čl. 160 st. 2 toč. 1 ZMO (novčana davanja na osnovi priznatog prava na mirovinu) određuje prema preostalom trajanju mirovinskog staža i godina života korisnika potrebnih za stjecanje prava na punu starosnu mirovinu.

Iz obračuna tužitelja od 2. listopada 2015. (list 151) proizlazi da je u razdoblju od 1. srpnja 1998. do 31. prosinca 1998. isplaćen iznos na ime invalidske mirovine 7.776,84 kn, 80% s osnove ozljede na radu 6.221,47 kn.

Iz obračuna tužitelja od 9. rujna 2015. (list 152) proizlazi da je u razdoblju od 1. siječnja 1999. do 30. lipnja 1999. isplaćen iznos na ime invalidske mirovine 8.080,14 kn, 80% s osnove ozljede na radu 6.464,11 kn.

Iz izračuna razmjernog iznosa invalidske mirovine u razdoblju od 1. siječnja 1999. do 30. lipnja 1999. (list 153) proizlazi da je osiguranik Franjo Veselčić do dana određivanja invalidske mirovine 11.04.1977. imao ukupno 8 godine, 10 mjeseci i 22 dana mirovinskog staža, da se razmjerni iznos mirovine utvrđuje prema preostalom vremenu mirovinskog staža do stjecanja prava na punu starosnu mirovinu tj. 40 godina mirovinskog staža za muškarca, da je svota isplaćene mirovine od 1. siječnja 1999. do 30. lipnja 1999. 8.080,14 kn, da propisani mirovinski staž od 40 godina iznosi 14.400 dana, ostvareni mirovinski staž iznosi 3202 dana i da je tako neostvareni mirovinski staž 11.198 dana. Postupak utvrđivanja razmjernog dijela štete koji odgovara neostvarenom odnosno doprinosima nepokrivenom mirovinskom stažu oštećene osobe je prema sljedećoj jednadžbi: $14.400 : 11.198 = 8.080,14 : x$, pa je tako $x = 6.283,43$ kn, koliko iznosi razmjerni iznos invalidske mirovine koji odgovara neostvarenom odnosno doprinosima nepokrivenom mirovinskom stažu do stjecanja prava na punu starosnu mirovinu, što je 77,77% od svote ukupno isplaćene invalidske mirovine u razdoblju od 1. siječnja 1999. do 30. lipnja 1999. Budući je uzrok invalidnosti ozljeda na radu (80%) i suodgovornost osiguranika (20%) razmjerni iznos invalidske mirovine iznosi 5.026,74 kn.

Iz obračuna tužitelja od 9. rujna 2015. (list 154) proizlazi da je u razdoblju od 1. srpnja 1999. do 31. siječnja 2002. isplaćena mirovina od ukupno 50.380,97 kn, 80% s osnove ozljeda na radu 40.304,78 kn.

Iz izračuna tužitelja razmjernog iznosa invalidske mirovine u razdoblju od 1. srpnja 1999. do 31. siječnja 2002. (list 155) izrađenog prema istom izračunu kao i za prethodno razdoblje, proizlazi da je razmjerni iznos invalidske mirovine koji odgovara neostvarenom odnosno doprinosima nepokrivenom mirovinskom stažu do stjecanja prava na punu starosnu mirovinu u iznosu od 39.178,20 kn, što je 77,80% od svote ukupno isplaćene invalidske mirovine u tom

razdoblju. Budući je uzrok invalidnosti ozljeda na radu (80%) i suodgovornost osiguranika (20%) razmjerni iznos invalidske mirovine iznosi 31.342,56 kn.

Iz obračuna tužitelja od 9. rujna 2015. (list 156) u razdoblju od 1. siječnja 2002. do 29. veljače 2004. isplaćena je mirovina 47.040,26 kn, 80% s osnove ozljede na radu 37.632,21 kn.

Iz izračuna tužitelja razmjernog iznosa invalidske mirovine u razdoblju od 1. siječnja 2002. do 29. veljače 2004. (list 157) izrađenog prema istom izračunu kao i za prethodna razdoblja, proizlazi da je razmjerni iznos invalidske mirovine koji odgovara neostvarenom odnosno doprinosima nepokrivenom mirovinskom stažu do stjecanja prava na punu starosnu mirovinu u iznosu od 36.580,34 kn, što je 77,80% od svote ukupno isplaćene invalidske mirovine u tom razdoblju. Budući je uzrok invalidnosti ozljeda na radu (80%) i suodgovornost osiguranika (20%) razmjerni iznos invalidske mirovine iznosi 29.264,27 kn.

Iz obračuna tužitelja od 9. rujna 2015. (list 158) u razdoblju od 8. studenog 2004. do 30. rujna 2007. isplaćena je mirovina 72.798,75 kn, 80% s osnove ozljede na radu 58.239,00 kn.

Iz izračuna tužitelja razmjernog iznosa invalidske mirovine u razdoblju od 8. studenog 2004. do 30. rujna 2007. (list 159) izrađenog prema istom izračunu kao i za prethodna razdoblja, proizlazi da je razmjerni iznos invalidske mirovine koji odgovara neostvarenom odnosno doprinosima nepokrivenom mirovinskom stažu do stjecanja prava na punu starosnu mirovinu u iznosu od 56.611,14 kn, što je 77,80% od svote ukupno isplaćene invalidske mirovine u tom razdoblju. Budući je uzrok invalidnosti ozljeda na radu (80%) i suodgovornost osiguranika (20%) razmjerni iznos invalidske mirovine iznosi 45.288,91 kn.

Prema obračunu od 9. rujna 2015. (list 160) u razdoblju od 1. listopada 2007. do 31. listopada 2008. isplaćena je mirovina 29.927,75 kn, 80% s osnove ozljede na radu 23.942,20 kn.

Iz izračuna tužitelja razmjernog iznosa invalidske mirovine u razdoblju od 1. listopada 2007 do 31. listopada 2008. (list 161) izrađenog prema istom izračunu kao i za prethodna razdoblja, proizlazi da je razmjerni iznos invalidske mirovine koji odgovara neostvarenom odnosno doprinosima nepokrivenom mirovinskom stažu do stjecanja prava na punu starosnu mirovinu u iznosu od 23.272,98 kn, što je 77,80% od svote ukupno isplaćene invalidske mirovine u tom razdoblju. Budući je uzrok invalidnosti ozljeda na radu (80%) i suodgovornost osiguranika (20%) razmjerni iznos invalidske mirovine iznosi 18.618,39 kn.

Tuženik smatra da se dostavljene isprave od strane tužitelja o visini isplaćenih iznosa mirovine ne mogu priznati kao javne isprave, međutim, valja reći sljedeće.

Isprave tj. obračuni isplate koje je tužitelj doprinio trebaju se smatrati javnim ispravama koje dokazuju istinitost onoga što se u njima potvrđuje ili određuje, a iz dostavljenih isprava je vidljivo da je bila izvršena isplata mirovina, vidljivi su iznosi i kada su isplaćeni, dakle vidljivi su izdaci koje je tužitelj kao ustanova, koja prema odredbi čl. 127 st. ZMO ima javne ovlasti u rješavanju o pravima i obvezama iz mirovinskog osiguranja, imao vezano za osiguranika Franje Veselčića zbog predmetnog štetnog događaja.

Iz navedenih obračuna isplate izdanih od strane tužitelja vidljivo je da se radi o podacima izdanim na temelju službene evidencije, dakle radi se o ispravama koje imaju značenje javne isprave u smislu čl. 159 Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09) i čl. 230 st 1. ZPP.

Odjel za pravne, kadrovske i opće poslove koji se navodi na tim ispravama ispod naziva tužitelja je organizacijska jedinica tužitelja, a navodi tužitelja da se radi o odjelu koji po prirodi stvari nije nadležan za vršenje isplate ne mogu se uzeti u obzir, ne radi o općepoznatim činjenicama, tuženik ničim ne dokazuje svoje navode, kao ni navode u pogledu potpisa odnosno ovlaštenja osobe za potpis istih.

Tužitelj je u spis dostavio isprave koje je izdao kao pravna osoba koja obavlja javna ovlaštenja određena zakonom, na istima se nalazi potpis osobe iz tog tijela uz koji je stavljen pečat, te iste imaju snagu javne isprave, tako da sud nije uzeo u obzir navode tuženika da se ne radi o javnim ispravama, i te isprave dokazuju istinitost onoga što se u njima potvrđuje sukladno odredbi čl. 230 st. 1 ZPP.

Dopušteno je dokazivati da su u javnoj ispravi neistinito utvrđene činjenice ili da ista nije ispravno sastavljena, međutim, u tom pravcu tuženik nije pružio dokaze, niti to proizlazi iz ostalih provedenih dokaza.

Na same izračune razmjernog iznosa invalidske mirovine tuženik nije prigovarao, a iz istih je vidljiv način obračuna uz upotrebu matematičke formule, te sud smatra da nema razloga ne prihvatiti te izračune izrađene sukladno čl. 160 st. 5 ZMO.

Iz naprijed navedenih obračuna vidljivi su iznosi isplaćeni na ime invalidske mirovine i iz obračuna razmjernog iznosa invalidske mirovine vidljivi su iznosi naknade prema čl. 160. st. 5 ZMO, i kada se uzme ukupan iznos koji se potražuje te pojedini iznosi na koje se potražuje zatezna kamata konačno postavljenim zahtjevom, proizlazi da je zahtjev tužitelja manji odnosno da postavljeni zahtjev još umanjen za 20 % u odnosu na te iznose iz navedenih obračuna odnosno izračuna.

Rješenjem RFMIORH od 13. 7. 1977. priznato je pravo na invalidsku mirovinu Veselčić Franji počevši od 11. 4. 1977. koje rješenje je postalo izvršno odmah jer žalba ne odgađa izvršenje rješenja, a očito je potraživanje tužitelja za ranija razdoblja već bilo predmetom drugih postupaka obzirom na dostavljene presude.

Odredbom čl. 215. st. 1. ZOMIO potraživanje naknade štete prema odredbama tog zakona zastarijeva istekom roka određenih Zakonom o obveznim odnosima, iz čega proizlazi da ZOMIO upućuje na primjenu ZOO samo u pogledu dužine rokova zastare potraživanja, dok je ZOMIO izričito propisao kada se računa početak tijeka rokova zastare za pojedina izvršena davanja, tako da zastarni rok od 3 godine valja računati u smislu odredaba ZOMIO kao posebnog propisa u odnosu na ZOO, a to je u smislu čl. 215. st. 3. ZOMIO od dana izvršene isplate svakog pojedinog davanja.

Čl. 166 st. 1 ZMO propisuje da potraživanja naknade štete zastaraju istekom rokova određenih Zakonom o obveznim odnosima, a u st. 2 propisano je da rokovi zastare potraživanja naknade štete počinu teći od dana kada je u upravnom postupku postalo konačno rješenje kojim je osiguraniku priznato pravo na primanje iz mirovinskog osiguranja.

Odredbe ZMO upućuju na Zakon o obveznim odnosima samo u pogledu rokova koji iznosi tri godine od kada je oštećenik saznao za štetu i osobu koja je štetu učinila, a tijekom rokova određuje ZMO na način da isti počinju teći od dana konačnosti rješenja kojim je priznato pravo iz mirovinskog osiguranja.

Ovdje se radi o šteti koja nastaje sukcesivno svakom mjesečnom isplatom mirovine jer tim isplatama dolazi do umanjenja imovine tužitelja, pa tada počinje i teći zastara naknada štete za pojedina davanja, pa se toga pitanje zastare ocjenjuje posebno za svaku isplatu mirovine (takav stav izražen je povodom izvanredne revizije u odluci Vrhovnog suda RH Rev-110/10 od 16. veljače 2011).

Dakle, rok zastare teče od svakog pojedinog davanja, a iz stanja spisa proizlazi da je tužitelj sam umanjio svoj zahtjev za razdoblje od 1. ožujka 1996. do 29. siječnja 1998. za koji je tuženik navodio da je u zastari.

U odnosu na daljnji prigovor zastare tuženika koji je iznio za razdoblje 1. ožujka 2004. do 8. studenog 2004. sud je utvrdio da je tužitelj dana 8. studenog 2007. podneskom povišio tužbeni zahtjev za razdoblje od 1. ožujka 2004. do 30. rujna 2007., pa bi tako, s obzirom na zastarni rok od tri godine u zastari, bio iznos isplaćen u razdoblju od 1. ožujka 2004. do 7. studenog 2004., međutim, tužitelj je konačno postavljenim zahtjevom obuhvatio razdoblje od 8. studenog 2004. (što je vidljivo i iz obračuna list 158 i 159) tako da se više ne potražuje isplata za razdoblje prije 8. studenog 2004. u kojem je u zastari.

U pogledu prigovora zastare koje je istaknuto naknadno (u žalbi) za razdoblje od 1. veljače 2004. do 29. veljače 2004. valja reći da je za to razdoblje tužitelj podnio zahtjev podneskom od 7. svibnja 2004., tako da računajući rok od tri godine, nije osnovan prigovor zastare.

Slijedom svega navedenog, valjalo je dosuditi tužitelju zatraženi iznos od 108.639,87 kn. Odluka o kamati temelji se na čl. 277 st. 1. Zakona o obveznim odnosima (NN 53/91, 73/91,

58/93, 111/93, 3/94, 107/95, 7/96, 91/96, 112/99 i 88/01). Na iznose od 4.977,17 kn i od 4.021,39 kn kamata teče od 3. srpnja 2000. do isplate, s obzirom da je utvrđeno iz dopisa tužitelja od 20. lipnja 2000. (list 14 spisa) i dostavnice (list 15 spisa) da je tužitelj prije podnošenja tužbe uputio zahtjev tuženika radi podmirenja tražbine za razdoblje isplate do 30. lipnja 1999., koji je zaprimio 3. srpnja 2000. Na iznos od 25.074,05 kn dosuđena je kamata od dana 7. svibnja 2002. kada je zaprimljen podnesak kojim se povisuje zahtjev za razdoblje od 1. srpnja 1999. do 31. siječnja 2002., pa je tako odbijen preostali dio zahtjeva tužitelja za kamate od 31. svibnja 2002. do 8. srpnja 2002. Na ostale iznose kamata je dosuđena od dana podnošenja zahtjeva za ostala utužena razdoblja pa je tako na iznos od 23.441,42 kn kamata dosuđena od 7. svibnja 2004., na iznos od 36.231,13 kn od 8. studenog 2007., a iznos od 14.894,71 kn od 25. studenog 2008., sve do isplate

Odluka o visini stope kamate temelji se na čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate do 31. prosinca 2007., a od 1. siječnja 2008. na čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11).

U Zagrebu, 8. prosinca 2015.

Sutkinja:
Ilijana Petyo, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu u Velikoj Gorici. Žalba se podnosi putem ovog suda u četiri primjerka u roku od 15 dana od dana dostave.

Dna

1. tužitelju
2. tuženiku po pun.

Za točnost otpisao ovlašteni službenik

29/718

120x

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U VELIKOJ GORICI
HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE
Ulica Hrvatske bratske zajednice 1
PODRUČNA SLUŽBA U ZAGREBU
Zagreb, Tvrtkova 5

Poslovni broj: 13 GŽ-187/16-2

Primljeno: 19. 05. 2017	11
Klasifikacijska oznaka: 15001/08-25/17	Ust. jedinica
Urudžbeni broj: 454-17-45	Prilozi / Vrijednost

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

OPĆINSKI SUD U NOVOM ZAGREBU	
1 PRIMLJENO	
neposr. postom 05-06-2017	obično prepor.
u ..... prim.	pril. ....
pristojba ..... kn	

Županijski sud u Velikoj Gorici, kao sud drugog stupnja, u vijeću sastavljenom od sudaca Nikole Opatića predsjednika vijeća, Jasminke Pavković suca izvjestitelja i člana vijeća i Vesne Gašparuš-Horvat člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Središnja služba, Zagreb, Mihanovićeva 3, OIB: 84397956623, protiv tuženika Tehnika d.d., Zagreb, Ulica grada Vukovara 274, OIB: 73037001250, radi isplate, odlučujući o žalbi tuženika protiv presude Općinskog suda u Novom Zagrebu, poslovni broj P-4464/15-40 od 8. prosinca 2015., na sjednici održanoj 24. svibnja 2017.,

presudio je

Odbija se kao neosnovana žalba tuženika Tehnika d.d., Zagreb i potvrđuje presuda Općinskog suda u Novom Zagrebu poslovni broj P-4464/15-40 od 8. prosinca 2015. u dijelu pod st. I. izreke.

Obrazloženje

Pobijanom presudom naloženo je tuženiku isplatiti tužitelju 108.639,87 kn sa zateznim kamatama pobiže navedenim u izreci te presude (st. I. izreke) te je odbijen preostali dio tužbenog zahtjeva za kamatu na iznos od 25.074,05 kn za razdoblje od 31. svibnja 2002. do 8. srpnja 2002. (st. II. izreke).

Protiv te presude u dijelu pod st. I. izreke žali se tuženik iz razloga bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešno nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava.

Žalba tuženika nije osnovana.

U postupku pred prvostupanjskim sudom nisu počinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13 i 89/14 – dalje: ZPP), a na koje povrede sud drugog stupnja pazi po službenoj dužnosti na temelju odredbe čl. 365. st. 2. ZPP.

Suprotno žalbenim navodima tuženika, u postupku pred prvostupanjskim sudom nije počinjena niti bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. ZPP u vezi s odredbom čl. 230. st. 1. ZPP. Ovo stoga jer pobijana dokumentacija tužitelja o isplatama mirovine Franji Veselčiću na kojoj se temelji utvrđenje prvostupanjskog suda o isplaćenim

mirovinama, predstavlja javne isprave koje dokazuju istinitost onoga što je u njima potvrđeno, sve prema odredbi čl. 230. st. 1. ZPP (a o čemu se izjasnio i Vrhovni sud Republike Hrvatske u rješenju br. Rev-x 456/14-2 od 23. rujna 2014.) (čl. 394.a ZPP).

Ovaj sud drugog stupnja prihvaća činjenična utvrđenja te primjenu materijalnog prava od strane prvostupanjskog suda pa stoga na temelju odredbe čl. 375. st. 5. ZPP izostavlja posebno obrazloženje te upućuje na razloge sadržane u prvostupanjskoj presudi.

S obzirom na izneseno, valjalo je na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP predmetnu žalbu tuženika odbiti kao neosnovano te potvrditi prvostupanjsku presudu u pobijanom dijelu.

U Velikoj Gorici, 24. svibnja 2017.

Predsjednik vijeća:

Nikola Opatić, v.r.

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik

HRVATSKI ZAVOD
ZA MIROVINSKO OSIGURANJE
POSREDOVAČKA SLUŽBA U ZAGREBU
ZAGREB, Trnava 3

Poslati na plaćanje r.p.-u.d.
1. odjel
10.000.000

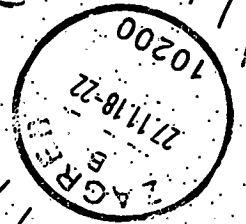
NIK

AR

FINANCIJSKA AGENCIJA

veće grada Zagreba 70

10000 ZAGREB

RF 16575750 3 HR

